

Р Е Ш Е Н И Е

№ 45

гр. Перник, 27, март, 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на четвърти март две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т. М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 413 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 и следващите от Закона за устройство на територията, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс.

И.Е.С.*** и В. Е. М.*** обжалват отказ на зам. кмета на община Перник и началник на отдел "ТСУ" на община Перник, обективиран в писмо с изх. №12-ТР-3847 от 23.11.2012г., да одобри проект за изменение на влезлия в сила дворищно регулационен план на село Богданов дол, община Перник и да издаде заповед на основание параграф 8, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ за изменение на ПУП-ПР за част от кв. 45 по ПРЗ на с. Богданов дол, като вътрешно регулационната линия между УПИ VI-180 и УПИ V-181 и между УПИ VI-180 и УПИ VII-178, в кв. 45 по регулационния план на селото се постави в съответствие със съществуващата имотна граница между тези имоти.

Излагат се доводи за нищожност на отказа и респективно за незаконосъобразността му. Пледират за присъждане на разноски.

Ответникът не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата, съдът констатира следното:

Жалбоподателките с вх. № 12-ТР-3847 от 02.08.2012г. са депозирали в община Перник заявление, с което са поискали възстановяване на имотните граници по плана на с. Богданов дол, на УПИ VI-180, в кв. 45. Към заявлението си са приложили проект за изменение. С обявление № 12/ТР-3847 от 02.08.2012г. е съобщено на заинтересованите лица за изработения проект, при които се изменят вътрешно регулационните линии на УПИ VI-180 по съществуващи имотни граници на ПИ 180, при което се променя регулацията на УПИ VII-178 и УПИ V-181. В посочения срок са депозирани възражения от собствениците на двете УПИ-та, като към тях са приложени нотариални актове и разрешения за строеж. На 08.11.2012г. е проведено заседание на ОБЕСУТ, на което е

разгледан проекта и постъпилите възражения и е взето решение да не се приема проекта. С писмо изх. № 12/ТР-3847 от 23.11.2012г. жалбоподателките са уведомени, за решението на ОБЕСУТ. Друг отказ по делото не се представя.

Настоящия състав приема, че в случая обжалваното писмо следва да се разгледа като отказ на административния орган да се произнесе по искане, с което е сезиран. Към дата на приключване на съдебното дирене няма друго произнасяне, което да финализира стартиралата процедура със заявление вх. № 12-ТР-3847 от 02.08.2012г.. С оглед на това се налага убеждението, че с това писмо общинската администрация е решила въпроса. При това положение следва да се приеме, че спорното писмо е индивидуален административен акт, рефлектиращ пряко и непосредствено върху правната сфера на жалбоподателките, поради което оспорването е допустимо и следва да се разгледа по същество.

Безспорното в случая е, че общинската администрация не е разбрала какво производство следва да образува и с какъв акт да се произнесе. Даваните предписания по чл. 134 от ЗУТ, уведомленията по чл. 128, ал. 3 от ЗУТ са насочени към процедура по изменение на устройствените планове. Успоредно с това има и влязло в сила съдебно решение № 144 от 06.10.2011г., постановено по АД № 247/2011г. по описа на Административен съд Перник.

Искането, с което е сезиран кмета на общината, отчитайки непрецизността му, обсъдено и в светлината на предишните искания на жалбоподателките и осъдителното решение коментирано по-горе безспорно следва да се подведе под правната норма на пар. 8, ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ. При това положение компетентния орган, който следва да се произнесе е Кмета на община Перник, а акта, с който следва това да стане е заповед. При това положение атакувания акт е постановен от орган, на който не са му делегирани правомощия и не са разписани такива в приложеният по делото устройствен правилник на общинската администрация. Не е спазена и законоустановената форма, и акта няма посочените по чл. 59 от АПК реквизити. Не са спазени и административно производствените правила, тъй като въобще не се е развило производство пред органа по пар. 8 от ПР на ЗУТ. Налице са отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При новото произнасяне органът следва да съобрази, първо, че основание по пар. 8, ал. 1 от ЗУТ от тази специална разпоредба предполага неприложен дворищно регулационен план за изравняване на частите в образувани СЪСОБСТВЕНИ дворищно-регулационни парцели и за заемане на придадени поземлени имоти и части от имоти. От представените и приети като доказателства по делото нотариални актове липсва доказателства, че е налице съсобственост между жалбоподателката и собствениците на УПИ 178 и 181, както и не е изследван въпроса заети ли са тези места. Второ-при прекратяване на отчуждителното действие на регулацията СОБСТВЕНИКЪТ на придаваемата се част може да

поиска поставянето на вътрешната регулационна линия по съществуващата имотна граница –пар. 8, ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ. Съществуваща по смисъла на нормата е границата на имота по кадастъра. Основанието за изменение на регулацията по пар. 8, ал. 2, т. 3 от ПР на ЗУТ е самостоятелно, защото не попада в нито една от хипотезите на чл. 134, ал. 1 и ал. 2, и касае само промяна на вътрешните регулационни линии и изисква доказване единствено на собствеността на искащия изменението върху придаден имот, отчуждителното действие, за който е отпаднало по пар. 8, ал. 1 от ЗУТ. Трето- изменение на дворищно-регулационните планове по пар. 8, ал. 1 от ЗУТ може да иска всеки заинтересуван СОБСТВЕНИК. Предвид така събраните по делото доказателства, съдът намира, че административният орган е следвало да се произнесе по същество по направеното искане за изменение по пар. 8 от ЗУТ, но едва след като обсъди в мотивите на административния си акт основанията за неговото прилагане, тоест наличието на материалноправните предпоставки на закона, а не да се позовава на ирелевантни факти.

С оглед на изложеното делото като преписка следва да бъде върнато за ново произнасяне в съответствие с дадените указания.

При този изход на спора следва да се уважи и искането за присъждане на разноски, които са в размер на 170лева и представляват заплатена държавна такса за образуване на производството и заплатен депозит за изготвената съдебно техническа експертиза.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И.Е.С. *** и В. Е. М. *** и началник на отдел "ТСУ" на община Перник, обективизиран в писмо с изх. №12-ТР-3847 от 23.11.2012г..

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на И.Е.С.,*** и В. Е. М.,*** разноски в размер на 170лева.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на община Перник за произнасяне.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението за постановеното решение.

Съдия: /п/